

Fem dages våbenhvile

Leif Munksgaard har i en læn- gere artikel i Kristeligt Dagblad (9. februar) gjort rede for, hvad en fem dages våbenhvile i Golf- krigen kunne bruges til. Det er ikke småting. Bortset fra at jeg ud fra en realistisk betragtning ikke engang kunne drømme om eller har fantasi til at fore- stille mig, at den israelsk-pa- læstinensiske konflikt kan kla- res på hverken fem dage eller fem uger – dertil er situationen alt for kompliceret – får Munks- gaard ikke i klare vendinger præciseret den altafgørende forudsætning for fred i Mellem- østen.

Den altafgørende forudsæt- ning for en rimelig løsning på det israelsk-palæstinensiske problem, er, at Israels ret til ek- sistens anerkendes af dets ara- biske naboer. Den dag, en så- dan anerkendelse foreligger fra de arabiske nabostater, er der skabt grundlag for forhandlin- ger, der kan resultere i mere stabile forhold, end der hersker nu.

Bortset fra Egypten har in- gen af Israels arabiske nabostater til dags dato anerkendt Isra- els ret til eksistens.

Det står enhver frit at mene, at FN aldrig burde have stemt for oprettelsen af en jødisk stat. Men det gjorde FN altså. Derfor bliver al tale om en fredelig løs- ning i området løs snak, hvis man ikke kan blive enige om, at den altafgørende forudsætning for en fredelig løsning mangler, den nemlig, at de arabiske star- ter i området anerkender Isra- els ret til eksistens. Flygtninge- lejre, Intifadaen, Vestbredden og Gaza som besat område er *følgevirksomheder* af at denne an- erkendelse mangler fra de ara- biske nabostater. Og her er det

Fem dages våbenhvile

Lad os forestille os, at der blev holdt våbenhvile i fem dage. Inden for de fem dage skulle følgende initiativer ta- ges:

1) Israel skulle overtages til at frigive Vestbredden, Gaza og Jerusalem, der øjeblikke- ligt skulle under FN øvrige- hed.

2) PLO skulle udfordres til at anerkende Vestbredden og Gaza som palæstinensisk stat og gennem FN og den Arabi- ske Liga hjælpes til at overtage styret i Palæstina, Israel 1967 grænser skulle anerken- des af det ny Palæstina, og det gamle Jerusalems prakti- ske status skulle underlægges FN, indtil en forhandlings- løsning kunne findes, så både jødiske, kristne og muslimske anliggender kunne klares.

3) Irak skulle trække sig ud af Kuwait, og Al-Sabah fami- lien skal genindtræde som Kuwaits retsmæssige regen- ter. FN skulle hjælpe med sikkerhed og demokratiseren- de processer i Kuwait.

4) En mellemøstlig sikker- heds- freds- og fremtidskon- ference skulle etableres for at gennemarbejde/behandle alle Mellemøstens proble- mer: folkelige, økonomiske, demokratiske, sikkerheds- mæssige, økologiske og nok ikke mindst spørgsmålet om religionsfrihed for alle.

En sådan 5-dages pakke ville bringe mange mulig- heder for dagen. Hvem ved, måske kunne palæstina- problemet løses, mens det måske ville ende med, at Saddam Hussein ikke ville bøje sig: - og dog - måske ville Saddam Hussein netop på denne måde få mulighed for at trække sig tilbage fra Kuwait, så de øvri- ge arabiske ledere måske end- da ville acceptere noget så- dant som en endelig løsning på Kuwait konflikten?

ikke nok at forudsætte, at et eventuelt nyt Palæstina skulle anerkende Israels grænser fra 1948-1967.

Leif Munksgaard tror stadig på Yassir Arafat. Jeg tror mere på rigtigheden af Jyllands- Postens leder, som den 9. febru- ar bl.a. skriver: »Mundtligt har Arafat ved en festlig lejlighed givet sin accept af Israels eksis- tensberettigelse. Men nu slår han sig sammen med Saddam Hussein, som angriber Israel med terrorraketter og søger at drage Israel med ind i Golf- krisen med det mål at få den jø- diske stat udslettet. Arafat kan da umuligt forestille sig, at han på det grundlag kan skabe imø- dekommenhed hos Israel og nå en ordning ved forhandling. Men vi har jo allerede fastslået én gang, at Arafat har begået politisk selvmord.«

Ifølge Munksgaard har Ara- fat »gentagne gange« hævdet, »at i Palæstina skal der være fri- hed for alle - både jøder, kristne og muslimer, som i fællesskab skal kunne leve i en demokra- tisk stat.«

Dette er interessant. Og net- op fordi det er interessant ville det være af interesse, hvis Leif Munksgaard ville oplyse om de *tekster*, hvor Arafat har gjort dette gældende. Ligeledes ber- der jeg Munksgaard oplyse, om det, Arafat som påstået har hævdet, *forudsætter* eksisten- sen af en jødisk stat, der hedder Israel.

For hvis Arafat lover frihed for jøder, kristne og muslimer i et Palæstina, hvor Israel er for- udsat *fjernet* fra landkortet, er vi ikke kommet et skridt læn- gere fred. Og så er vi med til at forplumre sagerne.

Kai Kjær-Hansen

Graffiti i Jerusalem

Jødisk anti - zionistisk graffiti

I en tid, hvor den jødiske stat Israel har været udsat for irakiske missilangreb, og hvor ingen af de arabiske nabostater har anerkendt Israels ret til eksistens - når man ser bort fra Egypten - undrer det ikke, at arabere i Jerusalem maler antiisraelske slogans på husvægge. Mere bemærkelsesværdigt er det, at der stadig er jøder, der i princippet er anti-zionister.

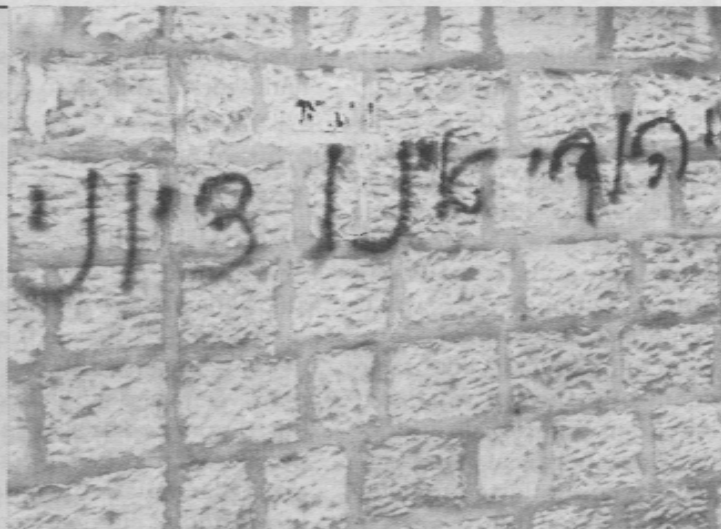
»En jøde er ikke zionist« er budskabet, som jøder formidler til med-jøder gennem denne graffiti, som kan ses i Mea Shearim, det ortodokse kvarter i Vestjerusalem.

For år tilbage så jeg et tilsvarende budskab, der var sprøjtemalet på en synagoges væg: »Jødedom og zionisme er diametrale modsætninger«.

I Israel i dag er det kun en meget lille gruppe jøder, der deler dette synspunkt. Men de findes og bakkes i øvrigt op af en større gruppe af ligesindede jøder i USA.

For dem kan der ikke eksistere en jødisk stat, før Messias er kommet. Og da Messias *ikke* ifølge deres opfattelse er kommet, ville det være bedre, hvis den nuværende stat Israel blev opløst.

Som kristne kan man have forskellige meninger om zionismen. Jeg kender dog ingen messianske jøder i Israel i dag, som er anti -

zionister. Tværtimod kæmper de for deres land sammen med andre jøder, også i hæren. Det gør de anti - zionistiske jøder naturligvis ikke.

Selv om zionismen kan begrundes forskelligt, er jeg nu alligevel glad for, at der er en jødisk stat, der hedder Israel. Dens ret til eksistens vil også jeg gerne kæmpe for.

kk - h